

Då smälter det frusna - Husbekymmer

Bidrag från Bengt Pleijel
2012-01-18
Senast uppdaterad 2012-02-16

Husbekymmer

{biblink}Tycker du om dig själv?

Kan du stå framför spegeln en morgon och säga med samma inlevelse som kung David: "Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart"? (Ps 139:14).

Är spegeln ett tortyrredskap?

Som får dig ur humör redan från dagens första timmar. Därför att den säger sådant som du inte vill höra: Tråkig, glåmig, fånig, gråig...

På badrumsspeglarna hemma hos oss har någon vänlig människa (jag tror att det var jag själv) satt upp följande devis:

Här ser du en som Jesus älskar!

Börja dagen med att påminna dig om Jesu kärlek. Han vill inte att du skall gå in i den nya dagen med dåligt självförtroende och gråvärdes känslor...

Spegeln nedmuntrar dig. Jesus uppmuntrar dig.

Spegeln säger att du är ful. Jesus att du är "övermåttan underbar".

Du är vacker i hans ögon. Om du kommer inför hans ögon.

Kärlekens ögon lockar fram skönhet.

När två människor blir kära i varandra, kan det hända att omgivningen frågar:

"Vad ser han i henne?" eller "Vad ser hon i honom?"

Kärleken inte bara ser skönhet. Den lockar fram den också.

Vad ser Jesus i dig?

Han ser att du är "danad övermåttan underbart".

Dagligen går du omkring i ett palats din kropp. Du är Guds skrytbygge!

Han har försett detta bygge med en mängd fina instrument:

I ögonen sitter ett par dyrbara färgfilmskameror, i hjärnan en förnämlig stereonanläggning och där finns också en datama-skin som lagrat allt du varit med om. Du har inte glömt något av vad du sett och hört.

Du har bara lite svårt att komma ihåg det.

Du är fantastisk! Precis som Sverige...

Jesus ser det hos dig som alla andra ser: Att du är en skötsam och väluppfostrad människa. Ditt palats är välkött på utsidan. Det har välktrattade grusgångar och välklippta gräs-mattor.

Alla som ser dig tror att allt är bra.

Fodralet är bra. Kläderna är snygga. Håret är välkammat.

Jesus ser det hos dig som ingen annan ser: Att du döljer något.

Det finns något inuti dig som gör att du inte mår bra.

Alla människor frågar efter hur du ser ut, hur du gör dig, hur du lyckas, hur duktig du är...

Jesus frågar efter dig! Hur har du det? Hur har du det inuti dig?

Därför bultar han på dörren. Han vill komma in.

Inte för att snoka och avslöja. Utan för att rensa och rena. Ty han vet vem han själv är. Han är frälsaren. Han vet att han har segrat över alla de dunkla krafter och makter som huserar i en människas inre värld. Han vet att han har dött för alla dina synder. Och att du inte behöver gå och kånka på ditt förflutna en enda dag till.

Därför bultar han på dörren. Får jag komma in i ditt palats?

Vilken förändring i ditt liv den dag du gör så.
 Vilket ljus du får.
 Vilken kärlek! Vilken värme!
 Här är en som bryr sig om just dig!

När du sedan delar dina bekymmer med honom blir glädjen ännu större.
 Ditt palats är skuldsatt. Du klarar inte av räntor och amorteringar.
 Fordringsägarna plågar dig.
 Jag kan betala din skuld, säger Jesus. Jag köper huset. Jag tar över allt.
 Men du får bo kvar och ta hand om huset åt mig.
 Hyran! Nej, småpengar har alltid irriterat mig, säger Jesus.
 Du får bo gratis (Den käre Paulus uttrycker det här husköpet med lite andra ord. Läs 1 Kor 6:19-20).

Så här går det till att ta emot Jesus i sitt liv. Man upplever hans kärlek.
 Bekymren lyfts av. Man börjar ett nytt liv, går om-kring och smågnolar...
 Men efter ett tag tystnar sången. Först tystnar den i hjärtat.
 Läpparna hänger med ett tag till. Men sången känns inte äkta.
 Och det känns precis som om Jesu glädje försvann. Han står där och ser ledsen ut. Varför?
 Jo, du har ju överlåtit ditt liv åt mig. Jag skulle få ta hand om dig helt.
 Men du låter mig bara komma till tamburen. Jag ville något mer med ditt liv än att du bara skulle bli tambur-kristen. Jag vill komma in i de andra rummen också.

– Ja, men där finns ju mina inackorderingsgäster. Jag blir in-te av med dem. Plågsamma och otrevliga typer som går mig på nerverna.
 Men Jesus står där och väntar på en ny överlåtelse. Och jag förstår.
 Jag lägger hela nyckelknippan i hans hand.
 Och så går vi tillsammans in i de andra rummen, där inackorderingsgästerna bor.

På nedervåningen finns en lång rad av rum. Man hör oväsen och dunk dunk dunk från många stereoanläggningar. Det är precis som man vill överrösta något som man inte vill höra...
 Vi tittar in i rummen. Vi ser i varje rum någon konstig figur med mörk blick. En del drar sig skyggt undan när Jesus kommer.
 Andra häver ur sig en massa smutsiga ord...
 Vi träffar i ett rum på Missmodet, en inackorderingsgäst som inte vill gå upp ur sin säng på hela dagen.
 I ett annat rum ser vi Självföraktet som sitter framför en sön-derlagen spegel. I sin ilska över vad hon såg där slog hon sön-der den. Bitterheten finns i ett annat rum. Hon sitter i ett hörn och slickar sina sår.
 I nästa rum är det tomt, men i en garderob hittar vi Förkastel-sen.
 Hon vill gömma sig för sig själv.

Mellan de här rummen finns ett sällskapsrum. I det rummet finns det en säng åt Självmökan. Alla de andra inackorderings-gästerna brukar samlas där på kafferep ibland. Och dit brukar då och då också komma Krav och Anklagelse. Och ni kan tänka er vad man pratar där...

På övervåningen bor lite finare folk. Där träffar vi på Hög-mod, som sitter och tronar på minnen från fornstona dar.
 Runtomkring honom har han brett ut tidningsurklipp och medaljer och prispokaler och foton.
 I rummet bredvid bor hans kusin, Föraktet. På kvällarna är det alltid släckt i hans rum. Han sitter och tittar ned på gran-narna. Och på kyrkan en bit därifrån.
 Hans skarpa ögon ser alla fel som finns...
 Grannarna räknar svarta pengar. Och församlingsborna le-ver inte som prästen lär. Och prästen själv är inte andedöpt och kantorn vet inte vad lovsång är...

Men nu händer det något när Jesus kommer in i Förakts rum.
 Det blir alldeles ljust. Han har ingen möjlighet att se vad som finns

utanför. Förakt lommar iväg. Och detsamma gör Hög-mod och Självförakt och Missmod och Bitterhet och alla de andra inackorderingsgästerna när Jesus får gå in till dem...

Jesus går in i rum efter rum, slänger ut inackorderingsgäster-na, städar upp efter dem, öppnar fönstren, luftar ut...

Nu förstår jag Jesu kärlek.

Han älskar mig så mycket att han vill gå in på område efter område i mitt liv och driva bort allt smutsigt och mörkt och skräpigt som jag lagrat där.

Jag behöver inte lägga locket på det jag skäms över.
Jag behöver inte låsa dörren om det jag inte vågar se.
Jag får öppna för Jesus.

Och göra det varje dag.

Och devisen på badrumsspeglIn blir så laddad av mor-gonkraft:{/biblink}

Här ser du en som Jesus älskar.

(april 1986)